

PERSOANA DE DINCOLO DE PERDEA

Deschideți la **Levitic 16.12**. Levitic 16 este capitolul care ne dă detaliile cu privire la Ziua Ispășirii:

„Să ia o cădelniță plină cu cărbuni aprinși de pe altarul dinaintea Domnului și doi pumni de tămâie mirositoare, pisată mărunt; să ducă aceste lucruri dincolo de perdeaua dinăuntru.”

Dacă mergeți în Ierusalim, treceți de zidul de Vest și pășiți pe platoul de dincolo de zid, veți sta pe cel mai de preț loc de pe pământ, pe cel mai scump loc, pe locul pentru care s-au dat cele mai multe bătălii de pe pământ, Muntele Templului din Ierusalim. Pe Muntele Templului se află „Cupola Stâncii”, aceasta sau un loc din apropiere fiind locul în care se afla Sfânta Sfintelor. Locul în care se afla Sfânta Sfintelor este cel mai contestat loc de preț de pe pământ și era punctul central, focarul Zilei Ispășirii. Deci, Ziua Ispășirii se concentra pe locul cel mai sfânt, Sfânta Sfintelor, mai exact, Ziua Ispășirii avea loc în Sfânta Sfintelor mai mult decât în oricare alt loc.

Există un film intitulat „Indiana Jones, căutătorii arcei pierdute”, în care este vorba despre căutarea unui singur obiect, acela fiind biblic și ebraic, care le duce pe personajele filmului de-a lungul lumii. Este vorba de Chivotul Legământului.

Astăzi, nimeni nu știe unde se află Chivotul Legământului. Unii spun că este ascuns undeva în Etiopia, alții spun că este ascuns sub Muntele Templului sau că a fost luat de Faraonul Shishak și probabil topit, dar oricare ar fi adevărul, Chivotul este fără îndoială cel mai râvnit obiect de preț de pe pământ. Dar ce este de fapt Chivotul Legământului, de ce este legat și de ce este atât de important?

Chivotul Legământului este legat îndeosebi de Ziua Ispășirii. El era așezat în Sfânta Sfintelor și putea fi văzut de ochii omenești numai de Ziua Ispășirii. Rolul Chivotului

era îndeplinit pe deplin cu ocazia Zilei Ispășirii când Capacul Ispășirii era stropit cu sângele jertfei, chiar între cei doi heruvimi de pe el. Deci, Chivotul era legat de Ziua Ispășirii.

Astfel, avem cel mai de preț loc de pe pământ și cel mai de preț obiect de pe pământ, ambele fiind în legătură cu Ziua Ispășirii.

Ziua Ispășirii conține cele mai de preț lucruri de pe pământ, din istoria omenirii: Sfânta Sfintelor și Chivotul Legământului, ambele fiind punctul central al celei mai importante zile a Bibliei, iar astăzi ne vom concentra pe comoara Locului Sfânt.

Ziua Ispășirii. Levitic 16 vorbește despre începutul slujbei marelui preot, ce trebuia să facă el în ziua aceea. Totul era prezentat foarte detaliat, iar el trebuia să procedeze întocmai. Marele preot trebuia să fie instruit și era chiar și testat, ca să fie siguri că atunci când va intra înăuntru cu sângele jertfei, păcatelor lor aveau să fie iertate și că nu aveau să fie martori la un dezastru. De aceea era testat marele preot.

El mergea de mai multe ori din afară înăuntru, din curtea din afară în locul sfânt, iar mulțimea aștepta afară, ea fiind cea care alegea țapul Azazel și jertfa, adică țapul care urma să fie adus jertfă. Era singurul moment din an când marele preot intra în Locul Preasfânt. Atunci, trebuia să intre prin perdeaua dinăuntru, care se afla între locul sfânt și Sfânta Sfintelor și să intre în locașul cel mai dinăuntru, acolo unde nu putea intra nimeni, în locul care nu putea fi văzut de nimeni altcineva niciodată în viață. Locul Preasfânt putea fi văzut de un singur om și o singură dată pe an și numai cu fumul tămâii care era aproape ca un nor de fum.

În al doilea Templu, evreii nici măcar nu au mai avut Chivotul, iar sângele era stropit pe stâncă.

Am pe calculatorul meu o aplicație care cuprinde un tur virtual al Muntelui Templului. Se poate intra înăuntru și te poți plimba prin curțile Templului. Astfel, poți intra în prima curte a Templului prin frumoasa poartă Nikanor, apoi, prin ușile de aur poți merge în curtea dinăuntru unde se află altarul și ajungi la Perdeaua dinăuntru care separă Locul sfânt de Sfânta Sfintelor. În turul virtual se poate vedea, de asemenea, Menora (sfeșnicul cu șapte brațe), locul în care erau așezați mieii, acestea fiind în partea stângă, în partea dreaptă se poate vedea masa pentru punerea înainte, iar în față este altarul de tămâiere. Apoi este marea Perdea dinăuntru, care era uriașă și avea pe ea heruvimii. În acest tur virtual, poți

intra și în Sfânta Sfintelor, iar acolo poți vedea Chivotul Legământului în care era pus vasul cu mană, toiagul lui Aaron și tablele Legii.

Sfânta Sfintelor este locul în care suntem numai noi și Dumnezeu. Chiar dacă este doar ceva virtual, există ceva minunat în legătură cu aceasta. Acolo este cel mai scump, cel mai de preț loc de pe pământ, locul în care se află cel mai scump, cel mai de preț și mai râvnit obiect din istorie: Chivotul Legământului, iar Ziua Ispășirii conține toate aceste comori inestimabile.

Dar cea mai mare comoară a Sfintei Sfintelor, a Zilei Ispășirii, nu este Chivotul și nici Sfânta Sfintelor, ci este El, prezența Lui, Slava Shekinah.

Închipuiți-vă că sunteți alături de marele preot în ziua aceea, sau imaginați-vă că sunteți marele preot și că porniți din afară, din prezența mulțimii, alături de preoții care vă asistă cu jertfe, dar când intrați înăuntru, nu mai există nimic decât Sfânta Sfintelor.

Sfânta Sfintelor nu era un loc mare, spațios. Cea mai sfântă zi a Bibliei avea loc în taină, nimeni nu vedea ce se petrecea acolo. Cel mai important moment, de care depindea salvarea întregii națiuni, nu era văzut de nimeni, ci se întâmpla cu un singur om, în taină; era doar Dumnezeu și el, marele preot. Nu era nimic de văzut și nimic de dovedit.

De fapt, nici măcar marele preot nu putea intra acolo oricum, ci trebuia să se îmbrace în in alb și să intre desculț. (Levitic 16).

În Sfânta Sfintelor era loc numai pentru două persoane: pentru om și Dumnezeu. Acolo nu era loc pentru afaceri, pentru posesiuni, telefoane sau tablete, televiziune sau altceva, ci era doar omul și Dumnezeu. Despre aceasta ne vorbește Ziua Ispășirii, singura zi sfântă în care avea loc cel mai important lucru, care nu era văzut însă de nimeni altcineva, decât de un singur om și de Dumnezeu.

Mesajul este numai despre El, Centrul tuturor lucrurilor, dar problema este că sunt o mulțime de lucruri în care avem tendința să intrăm, deși suntem creștini: lucruri de învățătură, unele dintre ele neavând nimic a face cu Cuvântul sau cu Dumnezeu. Adevărul este că înainte de a-L avea pe Dumnezeu, noi aveam toate acele lucruri ale lumii, iar când ne întoarcem la Dumnezeu, vrăjmașul încearcă să folosească toate acele lucruri vechi ca să ne atragă, să ne distragă atenția de la Dumnezeu. Folosește chiar și Numele și Cuvântul Său pentru a face aceasta.

Așa a făcut când L-a ispitit pe Mesia: S-a dus la El cu Cuvântul lui Dumnezeu și I-a spus: „Este scris...”, iar astăzi procedează la fel. Astfel, voi puteți folosi exemple biblice sau chiar Cuvântul, dar dacă nu este spre slava lui Dumnezeu, nu contează. Când ne întoarcem la Domnul, noi suntem prinși în Domnul, dar pe măsură ce mergem mai departe, în natura umană este tendința de a se îndepărta de Dumnezeu. Însă ori ne obișnuim cu El și Îl urmăm în toate, ori privim din nou spre lucrurile vechi și Îl părăsim. Când am fost salvați, cu ani în urmă, totul era nou și proaspăt, pentru că și în lume totul este proaspăt la început, dar apoi se învechește, devine vechi. Dumnezeu este Singurul care nu este așa, dar oamenii caută tot timpul lucruri noi și doctrine noi.

Îmi amintesc de cineva pe care l-am cunoscut în Domnul și care a intrat într-o doctrină. Nu vreau să vorbesc despre doctrina aceea, ci doar să vă spun că după ce a ajuns adeptul ei, vorbea ca și cum ar fi fost salvat. Așa să fie?

Eu l-am întrebat: „De ce nu ți-a fost destul faptul că înainte ai avut Biblia, L-ai avut pe Isus?” Vorbea ca și cum aceasta n-ar fi destul și mi-a dat un morman de cărți zicând: „Trebuie să le citești neapărat.”

„O clipă!”, i-am răspuns eu, „Dacă învățătura ta ar fi biblică, n-ai avea nevoie de toate aceste cărți ca s-o dovedești. Dacă este biblică, ai Biblia. Nu vreau să spun că Dumnezeu nu ar putea folosi cărțile, dar dacă ai nevoie de toate aceste cărți pentru a demonstra ceva, ai o problemă.”

Noi avem tendința de a părăsi dragostea dintâi și de a merge spre alte lucruri: de la El la diferite mișcări; de la El la succes; de la El la bani; de la El la confort; de la El la lucruri doctrinare, etc. Aceasta este natura umană, dar noi trebuie să fim conștienți că toate aceste lucruri ne depărtează de dragostea pe care o avem pentru Dumnezeu.

Aș vrea să observați ceva în legătură cu Marta și Maria. Marta alerga în toate părțile pentru Domnul, dar El nu i-a cerut niciodată aceasta, în timp ce Maria stătea pur și simplu la picioarele Lui. Acesta este motivul pentru care El i-a spus: „Marta, Marta, ești atât de îngrijorată pentru atât de multe lucruri, ești prinsă în atât de multe lucruri, deși este nevoie doar de câteva!”, apoi a zis: „Este nevoie de un singur lucru.” Astfel, El a mers de la multe lucruri, la câteva, iar apoi la unul singur.

Aceasta era valabil și cu Templul. În Templu se întâmplau o mulțime de lucruri – se

aduceau jertfele și alte lucruri -, dar pe măsură ce te apropii de Locul Preasfânt, totul se simplifică. Dacă am fi deschis ușile de aur ale Templului și am fi intrat în Locul Sfânt, vedeam că acolo existau doar câteva obiecte, dar dacă am fi mers mai adânc, în Sfânta Sfintelor, acolo exista un singur obiect.

În Zaharia 14.9 ni se spun următoarele cuvinte cu privire la Împărăție: *„În ziua aceea, Domnul va fi singurul Domn și Numele Lui va fi singurul Nume.”*

Unul dintre aspectele pe care aș dori să-l arăt aici este că pentru a ajunge la Sfânta Sfintelor, trebuia să mergi de la multe lucruri la unul singur. În viață, noi ne putem ocupa de un milion de lucruri, dar inima noastră trebuie să se ocupe de unul singur: de Dumnezeu și dragostea Sa. Toate celelalte lucruri trebuie să curgă de la aceasta, așa că noi mergem de la mai multe lucruri, la unul singur. Dumnezeu a spus că *„nimeni nu poate sluji la doi stăpâni...”* (Matei 6.24). Gândiți-vă la aceasta! *„Nimeni nu poate sluji la doi stăpâni...”* Astfel, dacă doriți să fiți întregiți, să fiți una, trebuie să slujiți la un singur Stăpân. De ce? Pentru că dacă slujiți la doi stăpâni, nu veți putea fi întregiți, nu veți putea fi una, ci veți fi împărțiți.

Există atât de multe vagoane goale în care ne putem urca; există atât de multe vagoane creștine goale în care ne putem urca; există atât de multe vagoane mesianice goale în care ne putem urca; există atât de multe grupări care spun: *„Lucrul acesta este sfânt, iar acesta nu este sfânt”*, dar toate sunt numai niște vagoane goale. Există biserici care nu au nici un fel de muzică deoarece cred că muzica este păcătoasă; apoi, sunt grupări care au muzică, dar numai la orgă. Aceștia spun că dacă nu este cântată la orgă este păcătoasă sau dacă nu are percuție este păcătoasă, dar nicăieri în Biblie nu veți găsi așa ceva, ci toate aceste învățături și păreri se nasc din dorința oamenilor de a se urca undeva, în loc să vină la Dumnezeu.

De curând, am primit niște buletine informative de la niște oameni care sunt în astfel de vagoane goale, și care nu fac nimic altceva decât să sfâșie alte grupări. Uneori, lucrurile pe care le spun sunt în ordine, dar de multe ori intră în lucruri care îi sfâșie pe alții.

Aveți grijă cu vagoanele goale pentru că direcția lor nu este spre Sfânta Sfintelor de vreme ce nu se potrivesc acolo! Există o mulțime de astfel de grupări, dar am să vă dau doar un exemplu.

Avem gruparea King James. Versiunea King James este o traducere bună a Bibliei,

din anul 1611.

Cum am spus, există gruparea „Numai King James”.

Îmi amintesc că am fost vizitat de cineva care mi-a spus:

„Sunt de la gruparea „Numai King James.”

Eu nu folosesc traducerea King James, așa că i-am răspuns:

„Eu studiez textele biblice în ebraica originală și în greacă, iar traducerea King James este în limba engleză.”

„Versiunea King James este mult mai precisă decât scrierile în ebraica originală.”

Vă dați seama? Chiar așa mi-a spus. Aceasta este ca și cum cineva ar fi spus: „Soarele desenat de mine este mai perfect decât soarele însuși!”

Altădată, a venit cineva care încerca să-mi expună o mulțime de învățături doctrinare, dar eu i-am spus:

„Rămâi la lucrurile simple, întoarce-te la Isus!”

„Nu poți spune așa ceva!” mi-a răspuns el supărat, dar eu am repetat:

„Întoarce-te la Isus, la dragostea lui Dumnezeu! Îndreaptă-ți privirea spre El!”

Orice lucru poate deveni un idol, chiar dacă este bun sau adevărat, ceea ce înseamnă că totul depinde de felul cum privim lucrurile, cum punem problema. Noi ne bucurăm în bogăția harului și în frumusețea lui Dumnezeu, în minunăția prezenței Lui, așa cum vom face și astăzi, dar sunt oameni care vor spune: „Aceasta este ceva evreiesc!” Nu este adevărat! Este doar o cale de a-L slăvi pe Dumnezeu.

Unii oameni pătrund foarte adânc în Tora și vorbesc despre alți credincioși, dar dacă citești părerile lor, de-abia dacă găsești în ele ceva despre Cuvântul lui Dumnezeu sau despre Isus. Tora a fost dată pentru a ne conduce la Mesia și sunt lucruri pe care le puteți face dacă sunt în linie cu Biblia, cu Noul Legământ, dar nu trebuie să le scoateți în relief, ci folosiți totul pentru Dumnezeu, pentru slava Sa, deoarece totul este despre El. Tora a fost numai un ghid care ne-a condus la Mesia, dar de îndată ce am ajuns la El, nu ne mai concentrăm atenția asupra ghidului, ci

pe Mesia. Îi mulțumim lui Dumnezeu pentru ghid, dar nu ne mai concentrăm asupra lui. Nu mă voi mai întoarce la ghid, ci Îl voi urma pe Mesia. Desigur, voi sunteți liberi să faceți ce doriți, dar noi trebuie să rămânem concentrați pe Dumnezeu, El trebuie să fie punctul nostru central.

Darurile Duhului sunt de la Dumnezeu. Există oameni care spun că darurile nu sunt pentru ziua de astăzi, însă o asemenea învățătură nu este biblică. Dar dacă vă concentrați numai asupra lor, dacă puneți accent numai pe manifestarea lor și spuneți: „Trebuie să faceți aceasta sau aceasta pentru că altfel...”, atunci sunteți deja afară din Cuvânt. Nu vă interesează ce faceți voi, dar vă uitați la alții și îi judecați spunând: „Săriți în sus și-n jos! Vorbiți în limbi!” Unele lucruri sunt biblice, dar altele nu se găsesc în Biblie și cu toate acestea le practicați. Însă nu aceasta este problema, fiindcă există credință și binecuvântare.

Unii oameni se concentrează pe anumite lucruri, de exemplu, pe puterea lui Dumnezeu de a face anumite lucruri. Există adevăr în aceasta, pentru că Dumnezeu vrea să ne binecuvânteze, iar noi trebuie să ne rugăm cu credință, să avem credință în El, dar nu despre aceasta este vorba, ci despre Dumnezeu. Deci, nu este vorba despre ce putem face noi, ci despre Dumnezeu. Când spun aceasta, mă gândesc la faptul că sunt o mulțime de lucruri și probleme în care puteți fi prinși și care vă distrag atenția de la El.

Dacă sunteți prinși de o problemă pe care o aveți cu cineva, sunteți deja pe alături. Dumnezeu nu vrea să fiți prinși de problemele voastre, desigur, aceasta nu înseamnă că nu trebuie să rezolvați problemele pe care le aveți, dar nu trebuie să fiți prinși de ele, distrași de ele. Dacă sunteți prinși de drepturile pe care le aveți și de doleanțe, sunteți deja înafară. Dacă vă lamentați, sunteți înafară, sunteți împotriva Evangheliei deoarece Evanghelia spune că voi nu aveți nici un drept. Dumnezeu v-a binecuvântat deși nu ați meritat aceasta, deci nu aveți de ce să vă lamentați.

Voi spuneți: „Nu mi-au recunoscut meritele!” Cui îi pasă de recunoașterea meritelor voastre? Nici măcar nu este vorba despre aceasta, ci despre faptul că voi trebuie să recunoașteți ceea ce a făcut Dumnezeu pentru voi.

Voi trebuie să încetați să mai spuneți: „Unde este Dumnezeu în toate acestea? Este El într-adevăr?” Puteți avea toate motivele doctrinare, teologice, ale slujbei voastre, etc., fiindcă toate acestea nu înseamnă nimic dacă punctul vostru central

nu este El.

Trebuie să încetați să mai spuneți: „Este Domnul aici? Se concentrează aceasta pe Domnul? Este cu adevărat despre El?”

Înapoi la Sfânta Sfintelor! Dacă sunteți prinși în păcatul altora, sunteți înafară! Biblia spune că în unele situații trebuie să spuneți: „Acesta este slujitorul Domnului. Să-L lăsăm pe Domnul să lucreze cu el.”

Dacă cineva are probleme, dragostea vă va spune să-l ajutați, nu să stați deoparte și să-l judecați fiindcă, dacă faceți aceasta, sunteți deja pe lângă. Dacă sunteți acri sau amari, sunteți pe lângă. Și mai este o cale prin care vă puteți îndepărta de Sfânta Sfintelor: prin faptul că sunteți prea ocupați. Chiar dacă sunteți ocupați cu lucruri bune, se poate sfârși prin a fi o ocupație rea. Voi sunteți ocupați cu munca, cu cariera voastră, acasă, sunteți ocupați cu o mulțime de lucruri, dar toate acestea trebuie să fie după Dumnezeu.

Noi trebuie să fim ocupați cu lucrarea Domnului și să-L slujim cu bunătate, dar nu într-un fel în care să fie scos afară.

Țineți minte că nu scrie nicăieri că Maria și Iosif L-au pierdut pe Isus în Nazaret, în Galilea sau în Betleem, ci L-au pierdut în orașul sfânt, în Ierusalim. Acest lucru este foarte adânc. Ei nu L-au pierdut într-o zi obișnuită, ci L-au pierdut într-o zi sfântă și într-un loc sfânt. Ce ne spune aceasta? Chiar și cei care Îl iubesc pe Domnul, pot să-L piardă dacă nu sunt atenți în lucrurile lui Dumnezeu. Uneori, lucrurile lui Dumnezeu pot fi cea mai mare ispită pentru cei care Îl iubesc pe Dumnezeu, pentru că voi nu puteți fi ispitiți de lucrurile firești. Ei L-au pierdut pe Isus în mulțime, iar noi Îl pierdem pe Dumnezeu în mulțimea lucrurilor, într-o viață aglomerată. Voi puteți fi chemați să faceți multe lucruri pentru Dumnezeu, puteți fi foarte ocupați cu lucrarea Lui, ceea ce este bine, dar trebuie să fie și inima voastră cu El.

Iudaismul nu se concentrează pe Moise, deși Moise are o parte foarte mare în Lege; islamul nu se concentrează pe Mahomed, deși are o parte mare în el, și budismul nu se concentrează pe Buda, dar creștinismul este despre Hristos. Credința creștină este despre Mesia. Creștinismul este despre învățătura lui Mesia, și despre Mesia, ceea ce face îl diferit de toate celelalte religii. Totul este despre El. Este chiar mai mult decât despre El, este chiar El.

Voi puteți pași în lucruri care vorbesc despre El, acesta fiind Locul Sfânt, dar Locul Preasfânt nu este despre El, ci este chiar El. Locul Preasfânt nu este despre Isus, ci este Isus.

Ilie a stat de partea lui Dumnezeu și a făcut toate acele lucruri în Numele Lui, iar după marea confruntare de pe Muntele Carmel, s-a dus pe Muntele Sinai, înapoi la Dumnezeu. El a fost chemat pentru lucruri mărețe, puternice, așa că a pus capăt secetei, a chemat foc din ceruri, a fost omul aceluia ceas. El s-a dus și l-a așteptat pe Domnul: s-au întâmplat lucruri mari și a fost o manifestare puternică, dar Domnul nu a fost în acele lucruri. El nu a fost nici în vânt și nici în cutremur, ci a fost în micuțul susur blând. Acolo a fost; era Ilie și Dumnezeu.

Noi suntem chemați pentru lucruri mari, iar Dumnezeu le face deja și, pentru că suntem chemați la aceasta, asemenea lui Ilie, trebuie să veghem asupra unității noastre cu Dumnezeu, a intimității noastre cu Dumnezeu.

Când a fost pe munte, Moise a zis: „Lasă-mă să Te văd, Doamne, vreau să văd chipul Tău. Cunosc toate celelalte lucruri, Legea Ta, dar doresc să văd chipul Tău.”

Pavel a spus: „Căci n-am avut de gând să știu între voi altceva decât pe Isus Hristos, și pe El răstignit.” (1Corinteni 2.2). Cu alte cuvinte: „Nu v-am predicat ce s-a întâmplat înainte de călătorie, în timpul ei sau după ea, nu v-am predicat să vorbiți în limbi sau nu, nu v-am predicat un milion de lucruri despre cum să faceți una sau alta, ci v-am predicat doar despre Mesia și despre El răstignit.”

Aceasta este tot. Și dacă acest lucru a fost suficient pentru Pavel, este suficient și pentru mine. Desigur, există o mulțime de probleme, dar noi trebuie să le lăsăm pe toate la locul lor.

Richard Wormbrant, un evreu care a fost închis pentru credința sa în timpul comunismului, a povestit cum comuniștii au încercat să-i spele creierul, iar pentru aceasta i-au pus droguri în mâncare. El a încercat să memoreze versetele din Scriptură și să le păstreze în minte deoarece în închisoare nu avea Biblie, dar după ce a fost drogat, a început să uite. În cele din urmă, și-a mai amintit un singur text și anume, rugăciunea Domnului:

„Tatăl nostru care ești în ceruri! Sfințească-se Numele Tău;

vie Împărăția Ta; făcă-se voia Ta, precum în cer și pe pământ.

Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi

și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri

și nu ne duce în ispită, ci izbăvește-ne de cel rău. Căci a Ta este împărăția și puterea și slava în veci. Amin!” (Matei 6.9-13). Dar cu trecerea timpului, nu și-a mai putut aminti rugăciunea Domnului, ci doar: „*Tatăl nostru care ești în ceruri*”, apoi și-a amintit doar: „*Tatăl nostru*”, iar în cele din urmă nici măcar nu s-a mai putut gândi la cuvinte. Spunea, că deși se panica din pricina uitării, în momentul acela a mai rămas doar el și Dumnezeu. Doar el și Dumnezeu, nimic altceva decât Sfânta Sfințelor, prezența lui Dumnezeu, ceea ce este dincolo de cuvinte.

Pavel a spus că tot ce a încercat să facă în toată viața lui, singurul lui scop a fost să-L cunoască pe El. Întotdeauna când citesc aceste cuvinte spuse de Pavel, rămân uimit pentru că dacă a fost cineva care L-a cunoscut pe Dumnezeu, acela a fost Pavel. El a scris cele mai multe cărți din Biblie și ne-a învățat credința Nou Testamentară, aceasta fiind ceea ce a primit de la Dumnezeu, pentru că a fost vasul cheie al lucrării Domnului, dar cu toate acestea a spus că voia să-L cunoască pe El. Și dacă Pavel a putut spune că voia să-L cunoască pe Domnul, înseamnă că și noi trebuie să spunem același lucru. Mai mult, dacă Pavel a spus aceasta, înseamnă că noi nu-L cunoaștem nici măcar pe jumătate, fiindcă există mult mai mult.

Noi avem o problemă foarte mare dacă ne gândim: „Am fost salvat, am învățatura, mi-am notat totul, așa că de acum voi face tot ce doresc.” Adevărul este că noi nu-L cunoaștem nici măcar pe jumătate pe Dumnezeu. Nu cunoaștem nici măcar jumătate din degetul lui mare. Știți de ce vom avea la dispoziție o veșnicie întreagă cu El? Pentru că de aceasta avem nevoie ca să-L cunoaștem pe Dumnezeu.

Concentrați-vă pe a-L cunoaște pe El, fiindcă nu veți ajunge niciodată la sfârșit. Dacă aveți această comoară fără sfârșit, dar vă îndepărtați de ea făcând tot felul de lucruri care nu vă sunt de nici un folos, vă veți trezi că o pierdeți.

Pavel a spus: „*Căci, pentru mine, a trăi este Mesia...*” (Filipeni 1.21). El nu a spus: „...este să vorbesc despre Mesia”, ci a spus clar: „*este Mesia.*” Cu alte cuvinte, el a spus: „Pentru mine a trăi, viața mea, este Mesia.” Aceasta este foarte adânc.

Ziua Ispășirii, cea mai sfântă zi a anului are loc în taină, iar aceasta ne spune că cele mai importante clipe din viața voastră au loc în taină. Cele mai importante

momente, cele care vă schimbă viața, au loc în taină între voi și Dumnezeu, iar dacă nu aveți aceste clipe tainice cu El, pierdeți cel mai important lucru din viața voastră.

Îmi amintesc că atunci când am început să conduc biserica „Beth Israel”, am avut o deschidere oficială la care au participat treizeci sau treizeci și cinci de persoane, și chiar de la început, am fost călăuzit să aduc un mesaj prin care să așez temelia a ceea ce aveam să fim. În seara aceea a fost viscol, dar cu toate acestea, oamenii au venit. Nu aveam nimic, o stație audio sau ceva, așa că le-am spus că dacă vor, putem amâna totul pentru altădată, dar ei au spus că vor să asculte mesajul. În vremea aceea nu aveam prea multe, dar iată că eram văduviți chiar și de ceea ce aveam. Așa se face că mesajul adus a fost că indiferent ce se întâmplă sau prin care ne trece Dumnezeu, noi avem un singur lucru: pe Dumnezeu și pe Mesia, și pe El răstignit. Toate celelalte lucruri sunt doar decorul.

Noi Îl avem pe Dumnezeu, pe Mesia și pe El răstignit dezbrăcat pe cruce, iar dacă avem aceasta, nu mai avem nevoie de nimic altceva; aceasta ne este de-ajuns. Mai mult, sunt sigur că dacă păstrăm aceasta în sufletele noastre, Dumnezeu ne va binecuvânta cu alte lucruri, și a făcut-o deja. Dar chiar și atunci când avem aceste binecuvântări, trebuie să-L păstrăm pe El pe primul loc. Acest lucru este primordial și suficient pentru noi. Indiferent ce se întâmplă, Dumnezeu trebuie să fie întotdeauna pe primul loc, iar dacă Îi acordăm prioritate în viețile noastre, El va continua să ne binecuvânteze. Să nu vă concentrați niciodată atenția pe binecuvântări, ci doar pe Dumnezeu, iar El vă va binecuvânta.

Pavel a spus: „Chiar dacă astăzi o am, iar mâine nu o mai am, este în ordine, Doamne, pentru că Te am pe Tine.”

În urmă cu câteva zile am vorbit la o Universitate despre evenimentele de la 11 septembrie, iar după ce am terminat, am mers la aeroport, dar zborul meu a fost anulat și compania m-a reprogramat pentru un zbor pentru care trebuia să plec de la hotel la ora patru dimineața. Am făcut aceasta și am fost dus la aeroport de un taximetrist care se numea Nazir. Avea un accent estic, iar când l-am întrebat de unde era, pentru că-mi plăcea accentul lui, a spus că vine din Iran. Era dintr-o familie de musulmani. Am început să vorbim și mi-a spus că atunci când era tânăr, a văzut o carte cu o cruce pe ea și, pentru că i-a plăcut cum arăta, a dus-o acasă, dar când a văzut-o, tatăl lui l-a întrebat furios:

Ce faci cu cartea aceea?”

„Îmi place cum arată”, a răspuns el, dar tatăl lui i-a zis: „Să n-o deschizi niciodată pentru că este cartea diavolului, iar dacă o vei deschide, îți va distruge familia!”

Spunea că a ținut-o închisă și că a legat-o chiar și cu un elastic pentru a se asigura că rămâne închisă, iar în cele din urmă, i-a dat-o unui prieten căruia i-a spus:

„Să nu o deschizi niciodată pentru că îți va distruge familia!”

Mai târziu, guvernul iranian a devenit opresiv, așa că el, soția și copiii lui au încercat să plece din Iran. Pentru aceasta, s-au dus la Agenția de emigrări pentru a obține actele necesare, iar în cele din urmă, soția și copiii lui au primit aprobarea de a pleca, dar cererea lui a fost respinsă. Când s-au întors acasă cu autobuzul, după ce cererea lui a fost respinsă, era foarte descurajat „Dar”, a spus el, *„am văzut cum s-a deschis ușa autobuzului și s-a urcat un Bărbat îmbrăcat în alb. Avea o haină lungă și barbă, dar nu aveam nici o idee Cine este. A venit la mine și mi-a întins o foaie de hârtie, dar când m-am uitat să văd ce scria pe ea, nu mai era nici foaia de hârtie și nici Bărbatul.”*

I-a spus soției ce s-a întâmplat, dar ea i-a răspuns că nu a văzut pe nimeni. Nu avea nici o idee referitor la ceea ce văzuse pentru că era musulman. Soția și copiii lui au plecat în Turcia, iar el a continuat să încerce să plece din Iran. Spunea că la un moment dat a întâlnit un oficial care îl simpatiza, iar în cele din urmă, printr-o minune, a reușit să primească actele și a plecat și el. Și-a sunat soția, care era în Turcia, și i-a povestit că a primit actele și că totul era o minune. Atunci, soția sa musulmană a început să plângă și i-a povestit că în seara aceea a pornit televizorul și a văzut un film despre un Om deosebit, iar când L-a văzut a știut imediat că era Omul pe care îl văzuse el în autobuz.

„Bărbatul pe care-L vedeam la televizor era Bărbatul pe care mi L-ai descris tu”, i-a spus ea. „El vindeca bolnavii și dădea vedere orbilor.”

Bărbatul acela era Isus. Femeia i-a spus că atunci s-a rugat și a spus: „Dacă Tu îi poți face pe orbi să vadă, pe ologi să umble și pe morți să învie, înseamnă că poți să-l scoți și pe soțul meu afară din Iran.”

După ce s-a rugat, a adormit și a avut un vis în care s-a văzut umblând prin întuneric, iar El i-a spus: *„Trebuie să părăsești calea întunericului și să vii la Viață.”*

Vino cu Mine în Lumină!" Și în timp ce pășea alături de El, în Lumină, a sunat telefonul, iar când a răspuns, la capătul celălalt al firului era soțul ei.

Dumnezeu a răspuns la rugăciunile lor și familia musulmană a fost reunită. După un timp au plecat în America, iar acum îl urmează pe El. Aceasta a fost povestea taximetristului iranian care m-a dus la aeroport.

Eu am avut ocazia să aud și alte întâmplări, cum Dumnezeu li Se descoperă în mod miraculos musulmanilor.

Așa s-a întâmplat și cu taximetristul de care v-am povestit. El nici măcar nu știa Cine era Mesia, dar El a lucrat minunat în viața sa, și pot spune că la fel se întâmplă și cu voi, care nu ați fost crescuți în case creștine. Încă înainte ca să fiți salvați, El S-a implicat în viața voastră și a făcut o mulțime de lucruri minunate, deși la vremea aceea nu realizați că este El. Dar într-o zi, vălul a fost ridicat, iar atunci ați realizat că este El, Mesia, Dumnezeul vieții voastre.

Dacă facem bine, tot ce facem este legat de El, îi facem bine Lui, dar dacă vă purtați rău cu cineva, vă purtați rău cu Mesia, pentru că El spune în Cuvântul Său:

„Adevărat vă spun că, ori de câte ori ați făcut aceste lucruri unuia din acești foarte neînsemnați frați ai Mei, Mie Mi le-ați făcut.” Și:

„Adevărat vă spun că, ori de câte ori n-ați făcut aceste lucruri unuia dintr-acești foarte neînsemnați frați ai Mei, Mie nu Mi le-ați făcut.” (Matei 25.40,45).

Astfel, atunci când a păcătuit cu Bat Șeba și a fost muștră de prorocul Natan, David a spus:

„Împotriva Ta, numai împotriva Ta, am păcătuit și am făcut ce este rău înaintea Ta...” (Psalmul 51.4).

În cele din urmă, când perdeaua este dată la o parte, veți rămâne numai voi și El; totul este numai despre voi și El. Ziua Ispășirii este cea mai sfântă zi din calendar. Ea se deosebește de toate celelalte zile pentru că este în legătură cu fiecare om și Dumnezeu.

Așadar, voi aveți o comoară care este mai de preț decât Chivotul. Cine știe cât ar valora Chivotul dacă ar fi găsit? Milioane de dolari sau poate chiar trilioane. Eu nu știu, dar pot spune că ceea ce aveți voi cu Dumnezeu valorează mult mai mult

decât acesta. Voi sunteți mai bogați decât cel mai bogat om din lume, deoarece, cel mai mare lucru pe care-l putem face în viața noastră este să-L cunoaștem pe El, să ne apropiem mai mult de El, să-L apucăm pe El, să cunoaștem dragostea Lui. Pavel a spus că a-L cunoaște pe El, Cel nevăzut, depășește orice cunoaștere pentru că suntem umpluți cu cunoștința Lui.

Cel mai sfânt moment din viața voastră este atunci când sunteți numai voi și El, cel mai sfânt loc este întâlnirea voastră cu El și momentul hotărâtor al vieții voastre este atunci când sunteți doar voi și El.

Tabloul călătoriei marelui preot care mergea din curtea dinafară în Sfânta Sfințelor este tabloul vieții noastre: noi pornim de la lucrurile din afară și ne croim drum înăuntru până ajungem la lucrurile din interior. Începem prin a ne concentra pe tot felul de lucruri din jurul nostru, dar sfârșim prin a ne concentra numai pe El.

Așa ar trebui să fie viața voastră. Marele preot mergea departe de umbre și de imitații pentru a ajunge în prezența Realității, a Slavei Shekinah din Locul Preasfânt. Acolo este numai tu și El și nu te mai interesează nimic altceva; nu mai există nimic altceva decât El și tu, iar când se întâmplă aceasta, ai Cheia.

Cântarea Cântărilor a lui Solomon este un tablou minunat al lui Dumnezeu și al vostru, iar Mireasa Îl caută, se uită pretutindeni după El.

„Sufletul meu tânjește după El. L-ați văzut pe El, pe Iubitul meu?”

La un moment dat, El, Mirele îi spune Miresei Sale: *„O, porumbița Mea! Lasă-Mă să-ți văd chipul într-un loc tainic, în crăpăturile stâncilor. Lasă-Mă să-ți aud glasul pentru că glasul tău este dulce și fața, plăcută.”*

„Într-un loc tainic” Aceasta ne spune că Dumnezeu ne întâlnește numai într-un loc tainic, în inima noastră, acolo unde suntem numai noi și El.

În Cântarea Cântărilor scrie că El este Cel care spune:

„Scoală-te, iubito, și vino, frumoaso!”

Căci iată că a trecut iarna; a încetat ploaia și s-a dus...

...Scoală-te, iubito, și vino, frumoaso!” (Cântarea Cântărilor 2.10-11,13).

Ceea ce ne spune Ziua Ispășirii, în cele din urmă, este că la final rămâne un singur

lucru: indiferent ce au spus oamenii despre voi, dacă v-au vorbit de bine sau v-au batjocorit, ceea ce contează este El și voi față în față. Aceasta este tot! Tot ce ați făcut voi va fi un dar pentru El, iar ceea ce a făcut El va fi un dar pentru voi. Într-o zi, perdeaua va fi dată la o parte, iar atunci veți rămâne doar voi și El pentru veșnicie. Perdeaua va fi dată la o parte atât pentru cei salvați, cât și pentru cei ce nu sunt salvați.

Când se va sfârși viața voastră, va fi numai aceasta, nu veți fi voi, doctrina și El; nu veți fi voi, mișcarea (săritul, alergatul, strigatul, dansatul, etc.) și El; nu voi, realizările voastre și El; nu voi, ceea ce vi s-a făcut vouă și El. Nu! Nu va fi nimic din toate acestea, ci veți fi doar voi și El.

Ceea ce vreau să spun este că acesta va fi finalul, de aceea ar fi bine să începeți chiar acum să mergeți corect. Cheia pentru a trăi veșnic este numai voi, fiecare în parte, și El, și aceasta chiar de acum.

Noi vom face într-adevăr lucruri mari și minunate, dar numai dacă vom fi cu El, dacă-L vom păstra în inimile noastre pe El și numai pe El. Dați afară tot ceea ce este lumesc și firesc, orice dezbinare, barieră, vâl, orice vină, tot ce vă ține departe de Dumnezeu și întoarceți-vă la dragostea dintâi. Fiți simpli și smeriți, priviți doar dincolo de perdea, în Sfânta Sfintelor, și faceți totul pentru Preaiubitul vostru. Primiți cu bucurie tot ce vă dă El, iar dacă vă închinați înaintea Lui când sunteți aici, faceți-o cu atât mai mult atunci când sunteți acasă. Dacă-L lăudați aici, lăudați-L și mai mult în locul vostru tainic de întâlnire cu El, în inima voastră. Dacă-L slujiți aici, faceți-o cu atât mai mult în fiecare zi a vieții voastre.

Ziua Ispășirii este o preumbrire a Apocalipsei. Știți ce înseamnă „Apocalipsa”? „Îndepărtarea perdelei, a vălului”. De aici avem și Cuvântul „descoperire, a descoperi”, adică „a îndepărta vălul”. Știți că în ceremonia nunții ebraice există un moment când mirele trebuie să îndepărteze vălul miresei? Despre aceasta este vorba.

Dacă ne gândim la Apocalipsa, ea este în legătură cu întoarcerea la El; vălul va fi îndepărtat, iar noi vom sta față în față; dar noi și El ne putem vedea față în față și în Duhul.

Despre ce ne mai vorbește Ziua Ispășirii? Despre a fi una cu El. Ce se va întâmpla la sfârșit? Noi vom fi una cu Dumnezeu. Mireasa își va da vălul la o parte și Dumnezeu o va primi. Ce va mai conta când totul va fi îndepărtat? Faceți acum,

din ceea ce va conta atunci, punctul central al vieții voastre, ținta tuturor căutărilor voastre pentru că este scris:

„Cum dorește un cerb izvoarele de apă, așa Te dorește sufletul meu pe Tine, Dumnezeule!” (Psalmul 42.1).

Adâncul cheamă adâncul!

„Un lucru cer de la Domnul și-l doresc fierbinte: aș vrea să locuiesc toată viața mea în Casa Domnului, ca să privesc frumusețea Domnului și să mă minunez de Templul Lui.” (Psalmul 27.4).

„Căci mai mult face o zi în curțile Tale decât o mie în altă parte...” (Psalmul 84.10).

Noi vom trece dincolo și la fel tot ce avem în viețile noastre, de aceea El ne cheamă și ne zice:

„Veniți, veniți! Veniți în prezența Mea! Întoarceți-vă la dragostea dintâi! Lăsați la o parte problemele voastre și tot ce vă abate de la Mine, fiindcă vreau să vă aud glasul în locul tainic. Amintiți-vă că tot ce va conta acolo va fi El și numai El.”

El este Comoara voastră din Sfânta Sfintelor. Amin.